

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 148/10
29.09.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Р.Б. и др. због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 200/10 од 29.4.2010. године, подигнутом против правноснажних решења Окружног суда у Новом Саду Кв. 953/09 од 16.10.2009.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж.ИИ 152/10 од 2.3.2010.године, у седници већа одржаној 29.9.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 200/10 од 29.4.2010.године подигнут против правноснажних решења Окружног суда у Новом Саду Кв. 953/09 од 16.10.2009. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж.ИИ 152/10 од 2.3.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Новом Саду Кв. 953/09 од 16.10.2009.године, у ставу првом изреке, одлучено је да се из списка предмета издвоје транскрипти разговора ... сачињени на основу наредбе истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду Кри.пов. ... од 29.10.2007.године, као и тонски запис ових разговора, те да се исти по правноснажности решења издвоје у посебан омот и предају истражном судији ради чувања одвојено од осталих списка. Истим решењем, у другом ставу изреке одбијен је као неоснован предлог бранилаца за издвајања транскрипата разговора окривљених сачињених на основу наредби истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду таксативно наведених у другом ставу изреке решења, као и тонски записи ових разговора

Одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца окривљених М.Ч. и Б.К, Апелациони суд у Новом Саду је решењем КжИИ 152/10 од 2.3.2010. године у првом ставу одбио као неосновану жалбу ОЈТ у Новом Саду, док је жалбе бранилаца изјављене у односу на други став првостепеног решења одбацио као недозвољене.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 200/10 од 29.4.2010.године, (само у односу на део одлуке о издвајању записника) због повреде одредаба члана 232. став 1. тачка 3. и члана 233. став 3. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да се утврди да је наведеним решењима повређен закон у корист окривљених Р.Б, М.Ч, Г.К, М.Ј. и Б. К.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству заменика Републичког јавног тужиоца Слободана Радовановића, окривљених Б.К. и М.Ј. и бранилаца адв.С.Н, адв.В.Б. и адв.А.Љ. и у одсуству уредно обавештених окривљених Р.Б, М.Ч. и Г.К, као и уредно обавештених бранилаца адв.Н.А, адв.Д.Г, адв.М.Г. и адв.М.П, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву и изјашњења присутних бранилаца, нашао:

Оцењујући наводе захтева у делу који се односи на повреду одредаба члана 232. и члана 233. ЗКП, Врховни касациони суд налази да је захтев у том делу неоснован.

Устав Републике Србије у члану 41. гарантује право на приватност, које је, у складу са чланом 8. Европске конвенције, људско право које се може ограничити само на основу одлуке суда и на одређено време, ако је то потребно за вођење кривичног поступка и то на начин предвиђен законом.

Законик о кривичном поступку је у раније важећем члану 232. став 1. (а сада у члану 504 е) предвиђао да се може наредити надзор и снимање телефонских разговора, ако постоје основи сумње да је лице извршило кривично дело. Снимање пре извршеног кривичног дела односило би се на припремне радње које нису у зони кажњивости.

У конкретном случају, у оптужници Кт. 106/08 од 28.2.2008.године, подигнутој против окривљених Р.Б, М.Ч, Г.К, М.Ј. и Б.К. као време извршења предметних кривичних дела наведен је датум 11.12.2007.године. Наредба Кри.пов. којом је одобрена примена мере из члана 232. став 1. ЗКП донета је 29.10.2007.године, дакле, пре него што су по наводима оптужнице извршена кривична дела која су окривљенима стављена на терет предметном оптужником.

Према томе, наредба Кри.пов. бр. ... од 29.10.2007.године није издата у складу са одредбом члана 232. ЗКП, па се транскрипти разговора окривљених (разговори вођени од 11.12.2007. до 23.12.2007.године) сачињени на основу те наредбе, као и тонски записи истих, не могу користити као доказ у овом кривичном поступку, због чега су и морали бити издвојени из списка, како су то правилно закључили првостепени и другостепени суд.

Стога, по оцени Врховног касационог суда, издвајањем из списка транскрипата разговора окривљених и тонских записа истих, сачињених на основу наредбе Кри.пов. бр. ... од 29.10.2007.године, нижестепени судови нису повредили одредбе члана 232. и 233. ЗКП, па су наводи захтева за заштиту законитости у том делу оцењени као неосновани.

Оцењујући наводе захтева у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, Врховни касациони суд налази да стоји навод захтева да је наредба истражног судије Посебног одељења Округног суда у Београду Кри.пов. ... од 29.10.2007.године о надзору и снимању телефонских разговора окривљених донета на основу одредбе члана 232. ЗКП, а да се првостепени суд, оцењујући основаност засноване мере снимања телефонских разговора позвао на одредбу члана 504 е. став 1 ЗКП, која није постојала у моменту доношења наредбе, односно у време спровођења наведених мера.

Међутим, то, по налажењу Врховног касационог суда не чини нејасним и неразумљивим првостепено решење у смислу навода захтева, па следствено томе ни другостепено решење, којим је потврђено првостепено решење, с обзиром на то да је одредба члана 504 е. став 1. ЗКП, која је важила у време доношења првостепеног решења по садржини идентична ранијој одредби члана 232. ЗКП, која је важила у време доношења наредбе Кри.пов. ... од 29.10.2007. године, и у време спровођења наведених мера.

Оценивши из изнетих разлога захтев за заштиту законитости у целини неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа

судија

Горан Чавлина,с.р.